

[Malchau.]

neder ikke var gennemførlig i Øjeblikket. Man enedes saa foreløbig om en Nedsættelse af Tjenestetiden fra 11 $\frac{1}{4}$ til 10 Maaneder med visse Undtagelser, bl. a. for Tysklandsbrigaden. Det er klart, at hvis Tjenestetiden bliver nedsat, og hvis man gaar ned under det, som den militære Sagkundskab anser for at være forsvarligt, maa Forudsætningen for en saadan Nedsættelse være den, at Tjenestetiden bliver udnyttet mere effektivt, og at man ved Uddannelsen tager alle, ogsaa tekniske, Hjælpemidler i Brug. Dette mener jeg derfor er noget, man maa sætte ind paa at udvikle mest muligt i den kommende Tid.

Det er rigtigt, som det er nævnt, at Tjenestetiden for den norske Tysklandsbrigade kun er 10 Maaneder, og vi fra vor Side hilser ogsaa med Tilfredshed, at den højtærede Forsvarsminister har lovet at undersøge, om det er muligt for den danske Tysklandsbrigade at komme til en tilsvarende Nedsættelse af Tjenestetiden.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er det Hensigten, at hele Spørgsmaalet om Tjenestetiden og Mulighederne for en almindelig Nedsættelse af Tjenestetiden for de værnepligtige vil blive gjort til Genstand for videre Forhandlinger i den siddende Forsvarskommission. Jeg kan derfor med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale, at man vedtager dette Lovforslag, hvorved man giver Forsvarsministeren Bemyndigelse til indtil Udgangen af Finansaaret 1947—48 at afgive fra Bestemmelserne i Loven om Hærens Ordning og Loven om Søværnets Ordning.

P. N. Petersen (Højle): Det ærede Medlem Hr. Henry Hansen omtalte Socialdemokratiets Ønske om en 9 Maaneders Tjenestetid. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem her sigter til, jeg kunde fristes til at spørge det ærede Medlem, om det ikke beror paa en Erindringsforskydning, for saa vidt jeg husker, var Forholdet det, at da Forslaget for to Maaneder siden var til første Behandling i det andet høje Ting, anbefalede ogsaa Socialdemokratiets Ordfører Lovens Forlængelse i den da foreliggende Affattelse for et helt Aar. Men det glæder mig, at Socialdemokratiet derigennem altsaa har givet sin principielle Tilslutning til, at vi kan naa til en 9 Maaneders Tjenestetid engang.

Nu har vi paa det militære Omraade kørt med Bemyndigelser for den højtærede Forsvarsminister i samfulde to Aar, og efter det foreliggende Forslag skal der fortsættes dermed endnu i 10 Maaneder. Det er og maa nødvendigvis være en lidet tilfredsstillende

Ordning. Ganske vist maa det være en Forudsætning, at der ikke foretages Indkøb af Materiel uden i Forstaaelse med Rigsdagens Finansudvalg, ligesom der er ved at udvikle sig den Praksis, at der ikke foregaar noget af Betydning, uden at det har været til Drøftelse i Forsvarskommissionen. Men alligevel er det ikke tilfredsstillende. Vi maa nødvendigvis tilstræbe en midlertidig Ordning, der kan gælde, indtil vi ser Resultatet af De Forenede Nationers Overvejelser paa det militære Omraade. Naar vi ikke kender den endelige Ordning, vil det uvægerlig medføre en vis Følgen og Usikkerhed over for de Dispositioner, der skal træffes, det gælder saavel Arten af Vaaben, der skal anskaffes, som Flyvepladser, Øvelseslejre, Skydebaner o. s. v.

Mer eller mindre selvbestaltede, men velmenende Officerer føler sig kaldet til at foretage visse Undersøgelser, som irriterer Befolkningen i de paagældende Egne og afstedkommer Nervøsitet, som bør undgaaes. Jeg mente, der var sat en Stopper for Virksomhed af den Art, men det er kun faa Dage siden, jeg hørte, der havde været Officerer ved Halk Strand igen, og det har naturligvis opskræmt de Beboere, hvis Ejendom formentlig befinder sig i Farezonen. Kan det ikke een Gang for alle gøres de paagældende militære Kredse begribeligt, at de ingen Adkomst har til at blande sig i Forhold, der alene vedrører den øverste politiske og militære Ledelse?

Det vil for alle Parter være en stor Lettelse, naar vi kan faa en Ende paa den Uklarhed, der desværre nødvendigvis maa præge det militær-politiske Interval, vi befinder os i i Øjeblikket.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, ligger det i Sagens Natur, at den formelle Side af Sagen ikke kan være stort anderledes, der maa det være Forudsætningerne for Lovens Tilblivelse, der er afgørende, og de lader efter min Opfattelse en Del tilbage at ønske.

Allerførst maa jeg notere med Tilfredshed, at den højtærede Forsvarsminister har givet Tilsagn om at undersøge Mulighederne for en Reduktion af Tjenestetiden ved den danske Brigade i Tyskland. Jeg maa i denne Forbindelse sige, at naar den norske Brigade i Tyskland kan klare sig med en Tjenestetid paa 10 Maaneder, er der en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at danske Soldater maa kunne klare sig med den samme Tid.

Naar vi fra Det radikale Venstres Side har bestræbt os for at faa Tjenestetiden nedsat til højest 9 Maaneder, er det ikke mindst ud fra erhvervsmæssige Grunde, idet den manglende Arbejdskraft truer med at blive